

Arrest

nr. 343 206 van 20 maart 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van X, X en X, op 20 oktober 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 10 oktober 2025 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld: *“De bestreden beslissing betreft een beslissing van de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie van 10 oktober 2025 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.*

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partijen op 6 november 2025 zonder verzet zijn vertrokken naar Zwitserland. Er blijkt in casu niet dat de verzoekende partijen nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep lijkt dan ook onontvankelijk.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 7 januari 2026 dienden de verzoekende partijen een verzoek tot horen in. Met verwijzing naar artikel 29, § 3 van de Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013) stellen zij dat zij een belang behouden bij het beroep tot nietigverklaring, aangezien zij gedwongen werden verwijderd van het Belgisch grondgebied. Zij stellen dat indien zou blijken dat zij ten onrechte aan Zwitserland werden overgedragen, de Belgische autoriteiten hen moet terugnemen en alsnog hun verzoeken om internationale bescherming moeten behandelen.

De Raad merkt op dat het niet ter discussie staat dat de beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat uitvoering heeft gekregen, aangezien de verzoekende partijen op 6 november 2025 werden overgebracht naar Zwitserland. Door in hun verzoek om te worden gehoord te duiden dat zij gedwongen werden verwijderd en door te verwijzen naar artikel 29, § 3 van de verordening nr. 604/2013 weerleggen de verzoekende partijen de correctheid van de vaststelling niet dat de bestreden beslissing reeds volledige uitvoering kreeg en dus niet kan worden aangenomen dat zij nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van deze beslissing die reeds volledige uitvoering heeft gekregen. De Raad wijst er tevens op dat de bestreden beslissing moet worden onderscheiden van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, waarin werd bepaald welk land verantwoordelijk is voor de behandeling van het door de verzoekende partijen ingediende verzoek om internationale bescherming en dat het beroep dat tegen deze beslissing werd ingesteld reeds werd verworpen bij arrest van 9 februari 2026 met nr. 340 715. Hiermee geconfronteerd stelt de voor de verzoekende partijen ter terechtzitting optredende raadvrouw zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partijen geen elementen aanbrenge die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds werd aangegeven in de beschikking van 5 januari 2026.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK